

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยยี่สิบ

การเปิดเผยหมายสำคัญเชิงพยากรณ์:

การเข้าใจความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

Jeff Pippenger

2024-03-06

ความสำเร็จของหมายสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนโดยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวนั้น ได้รับการกล่าวถึงไว้อย่างกว้างขวางแล้วโดยบรรดานักประวัติศาสตร์ ผู้บุกเบิกแห่งขบวนการแอ็ดเวนติส และผ่านทางงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์

หมายสำคัญบางประการที่พระเยซูตรัสถึงนั้นไม่เป็นที่คุ้นเคยเท่ากับหมายสำคัญอื่น ๆ มีเพียงไม่กี่คนที่ตระหนักว่า “ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ” บน “แผ่นดินโลก” นั้น มีความสำเร็จที่เฉพาะเจาะจง พวกเขาไม่กระจางขีดว่าความหมายของสัญลักษณ์แห่งการสิ้นสละเทือนของ “อำนาจทั้งหลายแห่งสวรรค์” นั้น คืออะไร

เมื่อเทียบกับการสิ้นสละเทือนที่เป็นตัวแทนของอำนาจทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก และมีแอ็ดเวนติสชาวเลาตีเซียเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจว่า “การเสด็จมา” ของ “บุตรมนุษย์ผู้เสด็จมาในเมฆ” นั้น ได้สำเร็จแล้วในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์

“วันและโมงยามอันแน่นอนแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นมิได้ทรงเปิดเผยไว้

พระผู้ช่วยให้รอดได้ตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า

แม้แต่พระองค์เองก็มีอาจทรงแจ้งให้ทราบถึงโมงยามแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ได้

แต่พระองค์ได้ทรงกล่าวถึงเหตุการณ์บางประการ

ซึ่งโดยเหตุการณ์เหล่านั้นพวกเขาอาจรู้ได้ว่าเมื่อใดการเสด็จมาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว

พระองค์ตรัสว่า ‘จะมีหมายสำคัญในดวงอาทิตย์ และในดวงจันทร์ และในดวงดาว’ ดวงอาทิตย์จะมีมืดไป

และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน และดวงดาวทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์จะตกลงมา’ พระองค์ตรัสว่า

บนแผ่นดินโลกจะมี ‘ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ ด้วยความฉงนสนเท่ห์ ทะเลและคลื่นคำราม มนุษย์สิ้นกำลังใจเพราะความกลัว และเพราะคอยมองดูสิ่งทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นแก่โลก”

“แล้วเขาทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ ด้วยฤทธิ์เดชและพระสิริอันยิ่งใหญ่

และพระองค์จะทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ไปพร้อมกับเสียงแตรอันกึกก้องยิ่ง

และทูตสวรรค์เหล่านั้นจะรวบรวมบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรแล้วจากลมทั้งสี่ทิศ

จากที่สุดฟ้าข้างนี้ถึงที่สุดฟ้าอีกข้างหนึ่ง”

“หมายสำคัญทั้งหลายในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ได้สำเร็จแล้ว ตั้งแต่นั้นมา แผ่นดินไหว

พายุคลุ้มคลั่ง คลื่นยักษ์ โรคระบาด และทุพภิกขภัยได้ทวีจำนวนขึ้น ความพินาศอันน่าสยดสยองที่สุด

ทั้งโดยไฟและโดยน้ำ กำลังติดตามกันมาอย่างรวดเร็ว

ภัยพิบัติอันน่าหวาดหวั่นซึ่งกำลังเกิดขึ้นอยู่จากสัปดาห์หนึ่ง ไปสู่อีกสัปดาห์หนึ่ง

กำลังกล่าวแก่เราด้วยเสียงเตือนอย่างจริงจัง ประกาศว่าจุดจบอยู่ใกล้แล้ว

และว่าในไม่ช้านี้จำเป็นต้องมีบางสิ่งอันยิ่งใหญ่และเด็ดขาดเกิดขึ้น”

“ช่วงเวลาแห่งการทดลองจะไม่ดำเนินต่อไปอีกนาน

บัดนี้พระเจ้ากำลังทรงถอนพระหัตถ์ที่ทรงยับยั้งไว้จากแผ่นดินโลก เป็นเวลาช้านานแล้วที่พระองค์ได้ตรัสแ

ก่ขายและหญิงทั้งหลายผ่านทางทรงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์

แต่เขาทั้งหลายมิได้ใส่ใจต่อการทรงเรียก บัดนี้พระองค์กำลังตรัสแก่ประชากรของพระองค์ และแก่ชาวโลก

โดยผ่านทางการศึกษาของพระองค์ เวลาของการพิพากษาเหล่านี้เป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับผู้ที่ยังไม่เคยมีโอกาสเรียนรู้ว่าความจริงคืออะไร องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความอ่อนโยน พระทัยแห่งพระเมตตาของพระองค์ทรงสะท้อน พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเหยียดออกเพื่อช่วยให้รอด ผู้คนเป็นอันมากจะได้รับการรับเข้าไว้ในคอกแห่งความปลอดภัย ซึ่งในวาระสุดท้ายเหล่านี้จะได้ยินความจริงเป็นครั้งแรก” Review and Herald, November 22, 1906.

ประวัติศาสตร์ของชาวมิสสอไรต์จะถูกทำซ้ำขึ้นอีกอย่างตรงตามตัวอักษรในยุคสุดท้าย “หมายเหตุสำคัญ” ทั้งหลายที่บ่งชี้ถึงการมาถึงและประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง เป็นแบบอย่างของ “หมายเหตุสำคัญ” ที่บ่งชี้ถึงการมาถึงและประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สาม การเคลื่อนไหวแห่งการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงล้วนดำเนินขนานไปกับการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สามในยุคสุดท้าย

“พระราชกิจของพระเจ้าในแผ่นดินโลกนั้น ตลอดทุกยุคทุกสมัย แสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกันอย่างเด่นชัด ในทุกการปฏิรูปครั้งใหญ่หรือความเคลื่อนไหวทางศาสนา หลักการทั้งหลายแห่งการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อมนุษย์นั้นคงเดิมอยู่เสมอ ความเคลื่อนไหวสำคัญต่าง ๆ ในปัจจุบันล้วนมีสิ่งคู่ขนานกับเหตุการณ์ในอดีต และประสบการณ์ของคริสตจักรในยุคก่อน ๆ ก็มีบทเรียนอันทรงคุณค่ายิ่งสำหรับยุคสมัยของเราเอง” The Great Controversy, 343.

ประวัติศาสตร์ที่ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ภาพแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดเป็นภาพแทนนั้น คือทูตสวรรค์องค์ที่สาม และประวัติศาสตร์ที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็นภาพแทนนั้น ดำเนินควบคู่ไปกับประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองแห่งประวัติศาสตร์มิสสอไรต์

“พระเจ้าทรงประทานข่าวสารในวิวรณ์ 14 ให้มีตำแหน่งของมันอยู่ในแนวคำพยากรณ์ และงานของข่าวสารนั้นจะต้องไม่ยุติจนกว่าจะถึงวาระปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองยังคงเป็นความจริงสำหรับสมัยนี้ และจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับข่าวสารนี้ซึ่งตามมา ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศคำเตือนของตนด้วยเสียงอันดัง ‘ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้’ ยอห์นกล่าว ‘ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน’ ในความสว่างนั้น แสงแห่งข่าวสารทั้งสามได้ถูกรวมเข้าไว้ด้วยกัน” The 1888 Materials, 803, 804.

งานของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งขนานกันกับงานของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น ยังได้รับการอธิบายให้เห็นด้วยในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนอีกด้วย

“ข้าพเจ้ามักถูกชี้ให้พิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนมีปัญหา และห้าคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับยุคนี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะยังคงเป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบันจนถึงกาลสิ้นสุดแห่งเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

ประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในวิวรณ์บทที่สิบแห่งพระธรรมวิวรณ์นั้น ถูกนำเสนอไว้ในรูปของฟ้าร้องเจ็ดประการ และฟ้าร้องเจ็ดประการนั้นเป็นตัวแทนของเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์ของพวกมิสสอไรต์ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ฟ้าร้องเจ็ดประการยังเป็นตัวแทนของ “เหตุการณ์ในอนาคต” ที่จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายด้วย และเหตุการณ์เหล่านี้ก็สำเร็จตาม “ลำดับ” เดียวกันกับที่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของพวกมิสสอไรต์

“ความสว่างพิเศษที่ประทานแก่ยอห์น ซึ่งได้แสดงออกมาในเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น เป็นการพรรณนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ...”

“ภายหลังจากฟ้าร้องทึ่งเจ็ดนี้ได้เปล่งเสียงของมันแล้ว
พระบัญชาจึงมาถึงยอห์นเช่นเดียวกับที่มาถึงดาเนียลเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กนั้นว่า
'จงผนึกสิ่งทั้งหลายที่ฟ้าร้องทึ่งเจ็ดได้เปล่งออกมาไว้'
สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะได้รับการเปิดเผยตามลำดับของมัน” The Seventh-day
Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ขบวนการปฏิรูปทั้งสี่ดำเนินขนานกันไป และจะต้องถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน “บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า”
เพื่อแสดงให้เห็นขบวนการปฏิรูปขั้นสุดท้ายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนแสด
ดงให้เห็นประสบการณ์ภายในของประชากรของพระเจ้าในขบวนการมิลเลอไรต์
และในขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

“อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนใน มัทธิว 25
ก็เป็นภาพประกอบประสบการณ์ของประชากรแอดเวนติสต์ด้วย” สงครามครึ่งยิ่งใหญ่, 393.

งานและข่าวสารของทั้งพวกมิลเลอไรต์และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น
ถูกแทนไว้โดยทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่

“ข้าพเจ้าได้รับโอกาสอันล้ำค่าในการได้มาซึ่งประสบการณ์
ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม
ทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกพรรณนากำลังบินอยู่ท่ามกลางท้องฟ้า ประกาศข่าวสารแห่งคำเตือนไปยังโลก
และมีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อประชาชนที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้
ไม่มีผู้ใดได้ยินเสียงของทูตสวรรค์เหล่านี้ เพราะพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนประชากรของพระเจ้าผู้กำลัง
ปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องกับสากลจักรวาลแห่งสวรรค์
บรรดาชายและหญิงซึ่งได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง ประกาศข่าวสารทั้งสามตามลำดับของมัน” Life Sketches,
429.

เหตุการณ์เชิงพยากรณ์ที่ถูกแทนไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ ถูกแทนไว้โดยฟ้าร้องทึ่งเจ็ด
เหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งจุดที่ฝ่ายพระเจ้าถูกรวมเข้ากับฝ่ายมนุษย์ “หมายสำคัญ”
ทั้งหลายที่พระคริสต์ทรงระบุไว้ในมัทธิว บทที่ยี่สิบสี่ มาระโก บทที่สิบสาม และลูกา บทที่ยี่สิบเอ็ด เป็น
“หมายสำคัญ” ที่นำเข้าสู่ขบวนการมิลเลอไรต์
และเป็นพยานหลักฐานเชิงขนานต่อขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นไม่ลืมนรสความตาย ดังที่เอโนคและเอลิยาห์เป็นภาพแทน วันที่ 11 กันยายน 2001
ซึ่งเป็น “หมายสำคัญ”

ที่พระคริสต์ทรงระบุว่าเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของชนชั่วอายุสุดท้ายในประวัติศาสตร์ของโลกนั้น
ถูกระบุไว้ในลูกา บทที่ยี่สิบเอ็ด การจะอยู่ในหมู่คนนั้นซึ่งเอโนคและเอลิยาห์เป็นภาพแทน และซึ่งถูกเรียกว่า
คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน จำเป็นต้องตระหนักถึง “หมายสำคัญ” นั้นและทุกสิ่งที่มีหมายสำคัญนั้นเป็นภาพแทน

หลังจากที่พระเยซูทรงนำเหล่าสาวกของพระองค์ผ่านลำดับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ของ “หมายสำคัญ”
ทั้งหลายซึ่งเป็นการเปิดทางเข้าสู่ขบวนการมิลเลอไรต์แล้ว
พระองค์จึงทรงหลบหนและขยายคำพยานทางประวัติศาสตร์ของพระองค์อีกครั้ง
โดยทรงรวมอุปมาเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น⁴

แล้วพระองค์ตรัสคำอุปมาแก่เขาทั้งหลายว่า “จงดูต้นมะเดื่อเทศและต้นไม้อื่นทั้งปวง เมื่อมันแตกใบแล้ว
พวกท่านก็เห็นและรู้ได้เองว่าฤดูร้อนใกล้จะมาถึงแล้ว ฉันทัด พวกท่านก็ฉันทัด
เมื่อเห็นเหตุการณ์เหล่านี้บังเกิดขึ้น ก็จงรู้เถิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนรุ่นนี้จะไม่ล่วงไปจนกว่าสิ่งทั้งปวงนั้นจะสำเร็จ ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่ถ้อยคำของเราจะไม่ล่วงไปเลย” ลูกา 21:29-33

พระเยซูทรงเริ่มคำอุปมาโดยทรงชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง “ต้นมะเดื่อ” ซึ่งเป็นเอกพจน์ กับ “ต้นไม้ทั้งปวง” “ต้นมะเดื่อ” คือประชากรแห่งพันธสัญญา ซึ่งในวาระสุดท้ายคือแอดเวนติสต์แบบเลาตีเซีย ผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นประชากรส่วนที่เหลือของพระเจ้า ส่วน “ต้นไม้” อื่น ๆ นั้นคือบรรดาคนต่างชาติ

“จงสังเกตการสาปแช่งต้นมะเดื่อ ซึ่งเป็นภาพแทนของชนชาติยิว ที่ปกคลุมด้วยใบแห่งการประกาศตน แต่กลับไม่พบผลใดเลยบนต้นนั้น คำสาปถูกประกาศเหนือ ต้นมะเดื่อ ซึ่งเป็นภาพแทนของตัวแทนที่มีศีลธรรม คิดได้ และมีชีวิต ซึ่งถูกพระเจ้าสาปแช่ง ดำเนินชีวิตอยู่ดังที่พวกยิวเป็นอยู่ตลอดสี่สิบปีหลังจากเหตุการณ์นี้ กระนั้นก็ยังตายอยู่ จงสังเกตว่า ต้นไม้อื่น ๆ ซึ่งเป็นภาพแทนของคนต่างชาติ มิได้ถูกปกคลุมด้วยใบ พวกเขาไร้ใบ มิได้สร้างอ้างว่ามีความรู้เรื่องพระเจ้า เวลาที่พวกเขาจะออกผลยังมาไม่ถึง” Special Testimonies for Ministers and Workers, number 7, 59-61.

แอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียในยุคสุดท้ายอยู่ใต้คำสาป เพราะแม้จะอ้างตนว่าเป็นประชากรส่วนที่เหลือของพระเจ้า แต่คำอ้างนั้นก็ไร้ผล พระเยซูกำลังทรงชี้ให้เห็นประเด็นสองประการที่เชื่อมโยงกัน แต่แตกต่างกันในข้อความตอนนี้ พระองค์กำลังทรงระบุความแตกต่างระหว่างผู้ที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้า กับบรรดาคนต่างชาติซึ่งไม่ได้อ้างว่าดำรงรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า หรือมีพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ อันเป็นลักษณะจำเพาะของชนส่วนที่เหลือในยุคสุดท้าย ซึ่งแอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียอ้างว่ายึดถือ ใบไม้ในยุคสุดท้ายเป็นสัญลักษณ์แทนการประกาศอ้างว่าตนเป็นชนส่วนที่เหลือตามที่ยอห์นได้ระบุไว้ในพระธรรมวิวรณ์

“โลกของคนต่างชาติถูกแทนภาพไว้โดยต้นมะเดื่อที่ไร้ใบ ไร้ผล ชาวต่างชาติก็ขัดสนจากความเป็นพระเจ้าเช่นเดียวกับพวกยิว แต่พวกเขามิได้อ้างว่าตนเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า พวกเขามีได้โอ้อวดถึงสภาพฝ่ายจิตวิญญาณอันสูงส่ง พวกเขาตาบอดในทุกความหมายต่อวิถีและพระราชกิจของพระเจ้า สำหรับพวกเขา เวลาของลูกมะเดื่อยังไม่ถึง พวกเขายังคงเฝ้ามองไปข้างหน้าถึงวันที่จะนำความสว่างและความหวังมาให้แก่พวกเขา” Signs of the Times, February 15, 1899.

ความแตกต่างระหว่างต้นมะเดื่อกับต้นไม้อื่น ๆ ได้รับการจำแนกไว้อีกประการหนึ่งโดยพระคริสต์ เวลาที่ต้นไม้เหล่านั้นผลิแตกหน่อสำหรับต้นมะเดื่อนั้น แตกต่างจากเวลาที่บรรดาต้นไม้ของคนต่างชาติจะผลิแตกหน่อ ในยุคสุดท้าย “มีการทรงเรียกสองประการอันแตกต่างกันแก่คริสตจักรทั้งหลาย” และสุรเสียงแรกจากทูตสวรรค์แห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด ชี้งเวลาที่การผลิแตกหน่อสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะต้องเกิดขึ้น “สุรเสียงที่สอง” แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด เป็นตัวแทนของเวลาที่ต้นไม้อื่น ๆ จะต้องผลิแตกหน่อ

ในสมัยของพระคริสต์ พวกยิวคือต้นมะเดื่อ และคนต่างชาติคือต้นไม้อื่น ๆ ในประวัติศาสตร์มิลเลไร์ พวกเขาโปรเตสแตนต์คือต้นมะเดื่อ และพวกมิลเลไร์คือต้นไม้อื่น ๆ ในยุคสุดท้าย แอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียคือต้นมะเดื่อที่ไร้ผลซึ่งถูกนำออกไปจากเยรูซาเล็ม (สวนองุ่น) และหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือเหล่าต้นมะเดื่อที่เกิดผล ส่วนบุตรคนอื่น ๆ ของพระเจ้าซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลนนั้น เป็นตัวแทนโดยคนต่างชาติ

ตามคำนิยามแล้ว “คนต่างชาติ” คือ “คนแปลกหน้า” ต้นไม้ของคนต่างชาติอยู่ในสภาพสงบนิ่ง (ตายแล้ว) ไม่ออกตาหรือผลใด ๆ ในเวลาที่ต้นมะเดื่อผลแตกตาและกลับมีชีวิต ต้นไม้ที่สงบนิ่งคือต้นไม้แห้ง และเมื่อคนต่างชาติถูกเรียกให้ออกจากบาบิโลน โดยเสียงที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด แล้วนั้น พวกเขาจะเลือกถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด และเข้าสู่พันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

อย่าให้บุตรแห่งคนต่างด้าว ผู้ซึ่งได้ผูกพันตนกับพระยาห์เวห์ กล่าวขึ้นว่า “พระยาห์เวห์ทรงแยกข้าพเจ้าออกจากชนชาติของพระองค์โดยสิ้นเชิงแล้ว” และอย่าให้ชั้นที่พูดว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นต้นไม้แห้ง” เพราะพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แก่บรรดาชนที่รักษาวันสะบาโตของเรา และเลือกสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยเรา และยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา คือแก่คนเหล่านั้น เราจะประทานที่และนามหนึ่งให้แก่เขาในนิเวศของเราและภายในกำแพงของเรา ซึ่งดีกว่าบุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลาย เราจะประทานนามอันถาวรแก่เขา ซึ่งจะไม่ถูกตัดขาด อีกทั้งบรรดาบุตรแห่งคนต่างด้าว ผู้ซึ่งผูกพันตนกับพระยาห์เวห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์ และรักพระนามของพระยาห์เวห์ เพื่อเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนที่รักษาวันสะบาโตไม่ให้เป็นการมกลิน และยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา คือคนเหล่านั้น เราจะนำมายังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และจะกระทำให้เขามีความยินดีในนิเวศแห่งการอธิษฐานของเรา เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาของเขาจะเป็นที่ยอมรับบนแท่นบูชาของเรา เพราะฉะนั้นนิเวศของเราจะได้ชื่อว่าเป็นนิเวศแห่งการอธิษฐานสำหรับชนชาติทั้งปวง อิสยาห์ 56:3-7

คนต่างด้าวคือ “คนต่างชาติ” และ “เสียงที่สอง” เรียกพวกเขาให้ออกมาจากบาบิโลน และพวกเขาถูกนำมายังภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้า แล้วภูเขานั้นจะเป็นภูเขา “บริสุทธิ์” ของพระองค์ เพราะข้าพเจ้า สลัดกับข้าพเจ้าจะมานะได้ถูกแยกออกจากกันแล้วโดยกระบวนการทดสอบซึ่งเป็นภาพแทนอยู่ในประวัติศาสตร์ของ “เสียงแรก” เมื่อพวกเขาจะมายังภูเขาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวาระสุดท้าย คนต่างชาติจะไม่เป็นคนต่างด้าว หรือเป็นต้นไม้แห้งอีกต่อไป.

ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมืดไป และดวงดาวทั้งหลายจะระงับแสงของตน พระยาห์เวห์จะทรงเปล่งพระสุรเสียงจากศิโยน และทรงเปล่งพระวาจาจากเยรูซาเล็ม ทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะสั่นสะเทือน แต่พระยาห์เวห์จะทรงเป็นความหวังของประชากรของพระองค์ และเป็นกำลังของชนชาติอิสราเอล แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย ผู้สถิตในศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา แล้วเยรูซาเล็มจะบริสุทธิ์ และจะไม่มีคนต่างด้าวผ่านเข้าไปในนครนั้นอีกต่อไป โยเอล 3:15-17

การเปิดฉากประวัติศาสตร์ซึ่ง “เสียงที่สอง” เรียกฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลนนั้น มี “หมายสำคัญ” ซึ่งได้รับการทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดยหมายสำคัญทั้งหลายของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ในพระธรรมมีทิวบทที่ยี่สิบสี่ มาระโกบทที่ยี่สิบสาม และลูกาบทที่ยี่สิบเอ็ด ได้มีการแสดงคำพยานของพระคริสต์ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ในพยานทั้งสามนั้น หมายสำคัญประการหนึ่งที่ระบุไว้คือ บรรดาอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์จะถูกเขย่า แต่ในการพรรณนาของโยเอลเกี่ยวกับ “หมายสำคัญ” ซึ่งระบุว่าเมื่อใดกรุงเยรูซาเล็มจะเป็น “นครบริสุทธิ์” นั้น ทั้ง “ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะสั่นสะเทือน”

โยเอลกำลังชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จบริบูรณ์อย่างสมบูรณ์ของ “หมายสำคัญ” ที่ได้พยากรณ์ไว้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเยรูซาเล็มเป็นเมืองบริสุทธิ์ เวลานั้นคือเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำจัดบาปออกจากหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และคริสตจักรแห่งเลาดีเซียได้เปลี่ยนผ่านไปสูขบวนการแห่งฟีลาเดลเฟีย เมื่อนั้นเองขบวนการที่หก (ฟีลาเดลเฟีย) จึงกลายเป็นขบวนการที่แปด (ฟีลาเดลเฟีย) ซึ่งเป็นของคริสตจักรทั้งเจ็ด เมื่อนั้นเองคริสตจักรก็ครบจึงกลายเป็นคริสตจักรผู้มีชัย

คริสตจักรนักรบเป็นคำเรียกคริสตจักรของพระเจ้าที่ประกอบด้วยชาวสาลีและชาวละมาน ส่วนคริสตจักรผู้มีชัยคือภูเขาบริสุทธิของพระเจ้า ซึ่ง "บริสุทธิ" และ "คนต่างดาวจะไม่ผ่านเธออีกต่อไป"

การนำเข้าสู่ธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้น ซึ่งคือคริสตจักรผู้มีชัย ซึ่งคือ "องค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดองค์" ซึ่งเป็นเวลาที่เยรูซาเล็มเป็น "บริสุทธิ" นั้น มาพร้อมกับ "หมายสำคัญ" เพื่อที่พระเยซูจะทรงประทานจุดอ้างอิงแก่ประชากรของพระองค์ให้สามารถจำแนก "หมายสำคัญ" แห่งชีวิตหรือความตาย ซึ่งซึ่งบ่งถึงการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น พระองค์ทรงใช้ต้นไม้และวัฏจักรตามธรรมชาติแห่งชีวิตของตนไม่เป็นเรื่องในการสอนบทเรียนซึ่งสำคัญยิ่งนั้น

"พระคริสต์ได้ทรงกำชับประชากรของพระองค์ให้เฝ้าคอยหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระองค์ และให้ชื่นชมยินดีเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นสัญญาณแห่งการเสด็จมาของพระมหากษัตริย์ของตน 'เมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มจะเกิดขึ้น' พระองค์ตรัสว่า 'จงแหงนหน้าขึ้นและฟังกสิกรรมขึ้น เพราะการไถของท่านทั้งหลายใกล้จะมาถึงแล้ว' พระองค์ทรงชี้ให้บรรดาผู้ติดตามของพระองค์ดูต้นไม้ที่ผลิบานในฤดูใบไม้ผลิ และตรัสว่า 'เมื่อมันแตกใบออกแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้ได้เองว่าฤดูร้อนใกล้จะมาถึงแล้วฉันใด เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ก็จงรู้เถิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้วฉันนั้น' ลูกา 21:28, 30, 31" สงครามแห่งประวัติศาสตร์, 308.

เมื่อบรรดาต้นไม้ในฤดูใบไม้ผลิเริ่มผลิบาน ฤดูร้อนก็ใกล้เข้ามาแล้ว

ฤดูเกี่ยวได้ผ่านพ้นไปแล้ว ฤดูร้อนก็สิ้นสุดลง และเรายังมิได้รอด เยเรมีย์ 8:20

ต้นไม้ที่ผลิบานอ่อนบ่งชี้ว่าเป็นฤดูใบไม้ผลิ แล้วเราจึงรู้ว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามา และก็เป็นในฤดูร้อนที่มีการเก็บเกี่ยวพืชผล.

ศัตรูผู้หว่านสิ่งเหล่านั้นคือมาร; การเกี่ยวเก็บนั้นคือวาระสุดท้ายของโลก; และผู้เกี่ยวเก็บคือเหล่าทูตสวรรค์ มัทธิว 13:39

การเก็บเกี่ยวอยู่ที่ปลายยุคของโลก เมื่อบรรดาต้นไม้เริ่มผลิหน่อ ท่านพึงรู้ว่าปลายยุคของโลกใกล้เข้ามาแล้ว

"พระดำรัสข้อหนึ่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต้องไม่ถูกนำมาใช้เพื่อทำลายอีกข้อหนึ่ง แม้ไม่มีผู้ใดรู้วันหรือ โมงแห่งการเสด็จมาของพระองค์ แต่เราก็ได้รับคำสั่งสอนและถูกกำชับให้รู้ว่าเมื่อใดการเสด็จมานั้นใกล้แล้ว ยิ่งกว่านั้น เรายังได้รับการสอนอีกว่า การเพิกเฉยต่อคำเตือนของพระองค์ และการปฏิเสธหรือละเลยที่จะรู้ว่าเมื่อใดการเสด็จมาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว จะเป็นเหตุให้ถึงความพินาศสำหรับเรา เช่นเดียวกับที่เป็นแก่บรรดาผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของโนอาห์ที่ไม่รู้ว่าน้ำท่วมกำลังจะมา" The Great Controversy, 371.

เราจะศึกษาพระธรรมลูกา บทที่ยี่สิบเอ็ดต่อไปในบทความถัดไป

"ข้าพเจ้าเห็นว่า บัดนี้บรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลกกำลังถูกเขย่า และเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็มาตามลำดับ สงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม ดาว การกัณดารอาหาร และโรคระบาด เป็นสิ่งแรกที่จะเขย่าอำนาจแห่งแผ่นดินโลก แล้วพระสุรเสียงของพระเจ้าจะทรงเขย่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ทั้งโลกนี้ด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า การสิ้นสละเทือนของบรรดาอำนาจในยุโรปนั้น มิใช่ดังที่บางคนสอนว่าเป็นการสิ้นสละเทือนของบรรดาอำนาจแห่งสวรรค์ แต่เป็นการสิ้นสละเทือนของบรรดาประชาชาติที่กำลังก้าวไกล" Early Writings, 41.